

Ad Barlaam.
cum Elegia
in antiquitates Smithii
et epigrammate
ad Schuermannam.

(203).

Quam in te censuram, gravi nuper severitate exereui,
Barlaeo clarissime, eandem ultro et vicissim in
me innoce. Sed ut rei illa fuit, his opinor intra
dictionem consistet. De facto enim, quale hic pro-
duco, satis securus sum rerum apud Smithium
bis lustratarum nudus catalogistes. In ceteris
quã lapsus meo more vim, quã ferri possim sine
victus, ac te scire cupio etiam irritato, et te
valere. Drunæ in castris vi. Nov: Octob: 1717 CXXXIV.

At interim recordare mihi Censor
aliquid veniae debere Aulico, ut
nasti, minimè literato, et hic
maximè omnium Librorum
ope destituto.

Barlaeo.

(204).

Sic fit Barlaeo amplissime, postquam in silentium actus
aut occupationibus, quas ambitiose prætere, aut torpore,
quodam vel desidia, quam amolixia me non semper
valeo, cessare semel bona fide capi, et in præcem, ut
aliquando ludebamus, verti, erigat pudore tandem, et
officium me non languide commaneo. sed opus aduum,
labor nonis assurgentem premit. De colore cogitandum
est, qui latissimæ culpæ cum decore pervertatur, et
ecces alteram silentii causam: cogitationum enim
nisi sileas, via insomnium conuersio est. Isto in-
conatus parturire me putas quæ hætenus non pro-
duco: peperisse tamen antequam ad scribendum redij:
quæ nunc magnifice editurus sum. Quis me ni-
mirum quantã hodie cum laude de Nihil Nihil
scribant, qui si ad Aliquid se applicent, viri Magni
meã quidem opinionem minus insaniant, parcius nu-
gentur: punctum autem invidia tantum nominis,
hætenus cum illis censei studuisse, et scripsisse Nihil.
Si prætextum non admittis, et hoc dicendo dicere me
dici Nihil, dici tu quidem nihil, amice, et inique
me condemnas paria facientem teumo, et ad scripto-
rem nihil respondentem nihil. Scripsit ipse
unum

unum